

Bábosházi

2006. szeptember-október
VI. évfolyam 1. szám

figyelő

Tartalomjegyzék

Fanfár.....	1
Rügyfakadás Tündérkertben.....	3
Bérletajánló.....	5
Kristálygömb.....	8
Meseország vándorai.....	10
Hír-harang-virág.....	12
Varázsceruza.....	13
Figurafaggató.....	14
Terülj, terülj, asztalkám!.....	18
Túl az Óperencián.....	20
Szezám, tárulj!.....	24
Játszóházi lámpás.....	29
Gyöngykagyló.....	32
Soroló.....	33
Kaláris.....	36
Hetednapi játékok.....	40
Bábos-házi-rend.....	41

Falpar

Kapunyitogató

„Édes jó Istenem! Csak most ne küldj esőt! De ha lehet, nagy meleget se! Érkezzen meg mindenki időben, egészségben, jó kedvvel!” – fohászokodtam augusztus utolsó vasárnapjának hajnalán, miközben végiggondoltam az *Idesüss a Figurásra!* - napot. Az égiek meghallgattak, mert a józsai „dombok” még ködbe burkolóztak, amikor elindultam otthonról, de mire beértem a bábszínházba, oszlott a köd, és lassan, de biztosan (felhőmentesen) kezdett tisztulni az ég.

Hipp-hipp hurrá! Süt a nap! Indulhat az évadnyitó multság! Heni bácsi (Vitéz László atyja) már ballagott a bábszínház felé, nézegetve, hogy hova is fogja állítani a paravánját, a Tintaló Cirkusz tagjai szerelték a sátrukat, a Csúzlizda kikiáltója éppen a fegyvertárral bajlódott. A Felhővadászok is megérkeztek... „Hogy fogják szeretni ezt a gyerekek!” – futott át rajtam. Terkáék még húztak néhány szivárványszálat a hirdetőoszlopra, így minden készen állt a kezdéshez.

„Na jó, jó mi készen vagyunk, de hol vannak a gyerekek?” - néztem körül aggodalmasan negyed tízkor. Toporogtam egy kicsit a ház előtt, aztán megoszogtattam a gólyalábas csapatot, mivel eljött az ideje annak, hogy magasan hordják az orrukat.

Fanfár

Mire a fél tízet kongatta
a harang, már kisebb tömeg
hallgatta a Lúdvércek muzsikáját,
és csak gyűltünk, gyűltünk. De jó,
hogy ilyen sokan kíváncsiak ránk!

„A Színek királynőjére már csak néhány
jegy van, a játszóházba többen nem férnek.”

– súgta Kapusi Miki.

„Az a jó!” – vágtam rá, amikor Resó Gyuri a
húrok közé, vagy mit is írok, a billentyűk közé
csapott a „parkoló színpadon”, és elkezdte mesélni,
hogyan is állt össze a brémai muzsikások csapata.
Majd Vitéz László kezdte rendre püfölni az ördögöket.
Jó kedvvel telt meg az egész tér, zengett a Bábosház
kívül-belül. Éjfélre - mire befejeztük az évadnyitó
napot - tele voltunk mosollyal, jó érzésekkel, élményekkel.
És jól elfáradtunk...

Ma, mikor e sorokat írom, szeptember 1-e van.

Kívánom mindnyájatoknak,
hogy sikerüljön ilyen jól a Ti első napotok is
az óvodában vagy az iskolában!

Asbóth Anikó

Rügyfakadás Tündéerkertben

A Vojtina Tündéerkertjében egész gyereksereg áll egy hatalmas rózsabokor előtt, és várják, mikor kezd bimbózni. Egy Tururu nevű kisfiú és egy Tűrürü nevű kislány ültette ide a bokrot, akiknek a türelme rózsát termett Meseországban. Ám hogy a türelem nemcsak rózsát, hanem mesét is terem, arról meggyőződhet bárki, aki 2006. szeptember 24-éig, az *Álomjáró testvérek* című mese bemutatójáig számolgatja a napokat.

ÁLOMJÁRÓ TESTVÉRKÉK

„Csak este ne lenne soha!“ - sóhajt fel az ember gyereke, amikor éveit még a két kezén meg tudja számlálni. Nappal lehet szaladgálni, játszani, este meg feküdni kell a dunnás ágyban, csendben lenni a félhomályban vagy a sötétben.

Tururu és Tűrürü, történetünk főhősei a Gyerekek Nagykönyvének megfelelően semmi kedvet nem éreznek az esti elalváshoz. Tűrürü, a kicsi lány fél is a sötétől, testvérkéje, Tururu próbálja nyugtatgatni. Ha valami szépre gondolnának, talán sikerülne álomba merülniük...

Jönnek is a szebbnél szebb képek sorban,

a kismacska bajszától a tündérek arcáig, mígnem ráakadnak a legszebbre: Meseország! Nagy egyetértésben - ami ritka testvérek között - eldöntik, hogy oda akarnak utazni, de rögvést. Igen ám, de senki sem tudja, hogy hol is lehet ez az ország, ahol minden meséből van - kivéve a komód mögül hirtelen előkerülő, sosem látott furcsa figurát. Neve nemes és nemzetes vitézlő Antalpantal, foglalkozását tekintve meseszakértő és idegengyerek-vezető. Ő az, aki Meseországba repíti a kíváncsi embergyerekeket - ha nagyon unszolják. Több varázspalcája is van: egyet a testvéreknek ad, hogy annak segítségével először is átkelhessenek az Óperenciás tengeren. A tenger túlsó partján ki más is őrizhetné a mesék birodalmát, mint egy sárkány? Ha legyőzik - márpedig legyőzik -, már csak a Szivárványhídon kell átkelniük és a mesefőváros, Kanafórum határában türelmükkel rózsát kell fakasztaniuk, hogy beléphessenek álmaik kapuján.

Kanafórumban a játékok játszanak a gyerekekkel, az utcákon tündér, királyfi, táltosparipa, szegénylegény és libapásztorlány egyaránt kapható, az áruk mindössze egy kívánságsóhajtás. Banyát azt ugyan nem szeretne Tururu és Tűrürü, de a mesevásáron tombolán nyernek egy igen csúnya példányt, s ha már nyerték, nem utasítják vissza. Hálából a banya (kinek rútsága meleg szívet és csupa jószándékot takar) teljesíti a szívük vágyát: hogy Meseország királyát személyesen lássák! Dundibaba király őrzi a meséket, és az a dolga, hogy egész nap játsszon. A gyerekek nagyon jól érzik magukat a játékos öreg király mellett, és szívük szerint ott maradnának örökre, persze miután a szüleikért hazaszaladtak. A mesék királya azonban mást ajánl nekik: megkapják a saját meséjüket ajándékba, hozzá egy varázsigét, aminek a segítségével bármikor Meseországban teremhetnek. A testvérek így hát hazatérnek, de nem örökre...

Minden bizonnyal Határ Győző, a *Tururu és Tűrürü* című mese Angliában élő szerzője is többször megtette képzeletben az utat Meseországba. Kiss Rita bábszínész-rendező, a kecskeméti Círóka Bábszínház művésze hasonlóképpen a „meseszöttes hét határ” vándora. Grosschmid Erikkel, az előadás (szintén Kecskemétről érkező) tervezőjével egy gyerekszobát álmodtak a színpadra a földön heverő párnákkal és egy hatalmas ággyal, amiben a báb-testvérek hatalmas dunnák és párnák közt heverészenek. A meseországi utazás helyszínei az ágy és a ráhulló baldachinfüggöny átváltozásával alakulnak ki, Meseország lakói pedig a párnákból kelnek életre. Az álomjáró testvéreket Szokolay Dongó Balázs zenéje kíséri madárlátta muzsikával, és a bábosok (Fekete Dávid, Kiss Gergely Máté, Nagy Mónika, Megyeri Béla, Pallai Mara, Papp Melinda, Hajdú Péter) gondos kezekkel egyengetik az utat, mely nézőt és játékost egyaránt a mesék felé vezet.

Papp Melinda

Bérletajánló

Ovis bérlet:

Álomjáró testvérekék
Brémai muzsikusok
Az állatok nyelvén tudó juhász
A szépenzengő pelikánmadár

Iskolás bérlet:

Álomjáró testvérekék
Brémai muzsikusok
Egy farkasról és egy rókaról
A szépenzengő pelikánmadár

A bérletigényeket, kérjük, a bábszínház szervezési irodáján jelezzék
2006. szeptember 1-től október 1-ig.

A szervezőket a 06-52/418-160-as vagy a 06/20/964-9575-ös
telefonszámon kereshetik.

A bérletek árát 2006. október 13-ig fizethetik be
a bábszínház jegypénztárában.

A bérletek ára: 2200Ft

Álomjáró testvérekék

Határ Győző meséjéből írta: Laik Eszter

Sok gyerekkel megesik (talán éppen Veled is), hogy este, mikor aludni kéne, riaszt a sötét, és a félelem belopózik az ágy alá. A felnőttek azt mondják: „Gondolj valami szépre!” Tururu és Tűrürü, történetünk két testvérkéje egymással versengve próbál gyorsan elaludni, valami szépre gondolni: kismacska bajszára, tündérek arcára, Meseországra. Meseország, az jó lehet, ott minden meséből van, még a zászlaja botja végének a gombja is! Kár, hogy nem tudja senki, hol van. Valaki azonban mégis segíthet eljutni oda, mégpedig Nemes Nemzetes Vitézljő Antalpantal, a meseszakértő. Határ Győző meséjét Kiss Rita álmodja színpadra szeptember végére.

Brémai muzsikusok

avagy mese mutatványosokra és bábokra

A Grimm testvérek meséjét dramatiszálta és rendezte: Pályi János

Irodalmi konzultáns, versek: Borbély Szilárd

A Nap Színháza társulatának vándorkomédiásai mutatják be a brémai városi muzsikusok hiteles történetét.

Az előadás során újra megelevenednek a régi bábok: Fülel, az öreg számár, Fogdmeg, a kiebrudalt kutya, Bajszos, a pákosztos macska és Tarajos kakas, a hajnal harsonása, akik otthonról kipenderítve a brémai dalnokversenyre igyekeznek, vígan fújva dalukat:

*„Akármilyen lesz, mi nevetünk,
bár sorsunk mostoha,
jó kedvünk és reményünk
nem adjuk fel soha!”*

Egy farkasról és egy rókáról

Heltai Gáspár fabuláit bábszínpadra írja és rendezi:

Veres András

Heltai Gáspár fabuláinak fája az ezopuszi mesék gyökereiből hajtott ki, de törzse és koronája a magyar irodalom kertjének összetéveszthetetlen büszkesége. Beszélő állatok, ravasz vagy éppen ostoba teremtmények, szépek és rútak, hazugok és igazak Heltai szereplői. Szólhatnak a mesék állatokról, növényekről, akár magáról az Ördögéről is, de közös bennük, hogy a középpontban mi, emberek állunk erőnyeinkkel és gyarlóságainkkal.

A rókát és a farkast nem kell senkinek sem bemutatni: otthon vannak ők a mesékben az egész világon. Tudjuk jól, a farkas erős és vad, aróka pedig ravasz és alamuszi. De mi történik, ha egyszer úgy összevesznek, hogy meg sem állnak a bíróságig? Vajon kinek lesz igaz a? Melyikük tudja meggyőzni a bírót a másik hamisságáról? A bíró nem más, mint a majom, aki köztudottan bölcs és megfontolt. Vagy mégsem?

Miközben a róka és a farkas kalandjain nevetünk, nevetségessé válik a kapzsiság, a gonoszság és a hiúság.

Az állatok nyelvén tudó juhász

Harmadik alkalommal kezdünk úgy évadot, hogy ovisainkat a négy bérletes előadásból egy alkalommal a játszóházba várjuk.

Ovisainknak az elmúlt két évadban egy sorozatot kezdtünk *Mátyás mesék* címmel. Ebben nagy sikerrel játszottuk a *Mátyás, a furfangos* és a *Matyi királyvá lesz* című játéunkat. Ezt a sorozatot nem szeretnénk megtörni, de az új évadban egy újabb meglepetést tartogatunk óvodásainknak és az óvónéniknek.

2006 szeptemberétől *Az állatok nyelvén tudó juhász* tudományával ismerkedhetünk meg. Mindenki tudja, aki e mesét már hallotta, hogy az állatok azok, akik kapcsolatot tartanak az emberi világgal, úgy viselkednek, mint az emberek, veszekszenek, mint a juhász a feleségével, sőt, még ki is csúfolják egymást.

Van-e olyan gyerek, aki ne szeretné érteni kedvencei beszédét? Nincs! Vajon az állatok értenek-e emberül? Titkok, rejtélyek és kacagató helyzetek sokasága van jelen e mesében, választásunk ezért esett rá. Megjelenik benne az emberen kívül a kutya, a macska, a kakas, a farkas, a bárány, a ló, a kígyó, a szarka. Ez a mese az ember és az állatok kapcsolatán túl az ember és ember közötti őszinte elfogadást is hirdeti. Ahhoz viszont, hogy ez egészségesen működjön az emberi világban, juhászlegényünknek az állatok segítségére van szüksége.

Igazán óvodásoknak való, foglalkoztató játékot tervez e meséből Láposi Terka, Bodor Judit és a három játszóházas lány: Magi Krisztina, Barkó Réka és Sörös Rozka.

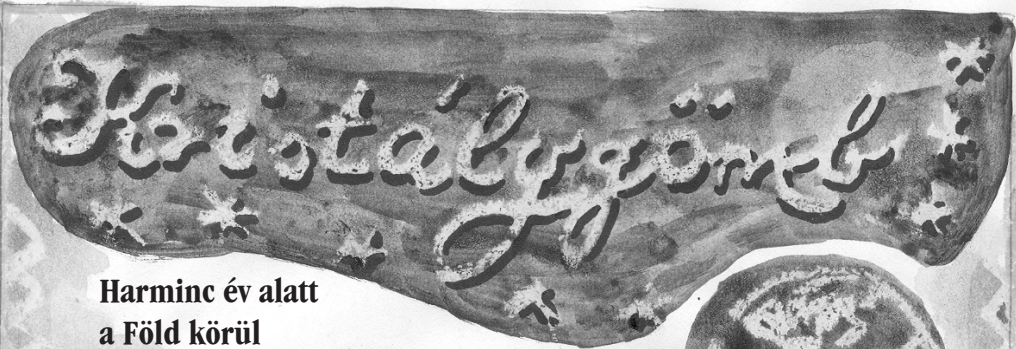
A szépenzengő pelikánmadár

Benedek Elek meséjét bábszínpadra írta: Pap Gábor

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy öreg király, annak az egyik szeme mindig sírt, a másik mindig nevetett. Volt ennek a királynak egy gyönyörű leánya, akinek a kedvéért messze földről seregettek a kérők a királyi udvarba. De a királylány csak annak adja kezét, aki megtalálja a király elveszett pelikánmadarát. Neki is vágnak a kérők az ismeretlennek, de aztán sorra-rendre csúfosan kudarcot vallanak.

Végre elindul egy kis nemeslegény is. Hogy mit végez a kis nemeslegény és mi lesz a felsült kérők további sorsa, kiderül az előadásból.

S mire kítavasodik, a mi előadásunk is megszületik Pap Gábor rendezésében.

Harminc év alatt a Föld körül

A bábosházi varázseszköz a hosszú nyári pihenő után újra működni kezdett: kristálygömbünk hirtelen földgömb formát öltött, melyen földrészek, országok, városok képe rajzolódik elénk.

„Persze!” - csapunk a homlokunkra. Az elmúlt harminc év során mi, vajtinasok szinte az egész világot bejártuk! Utazásaink során megismertünk és megszerettünk embereket, megcsodáltuk vagy elfogadtuk a szokásaikat, kalandoztunk ott, ahol ők otthon vannak. Ebben az évadban a varázsgömb segítségével Nektek is megmutatjuk a legkedvesebb utazásainkat...

Hol is kezdjem? Nektek ma már elképzelhetetlen, hogy 10 évet kellett arra várniuk, hogy külföldön is játszhassunk. 1975-ben alakult a Vajtina bábegyüttes, és 1985-ben léphettük át először a magyar határt, hogy eljussunk Moszkvába, a VIT-re. Mi az a VIT? Világifjúsági Találkozó - ma már nincs ilyen, de ha megkérdezitek a szüleiteket, ők talán tudnának róla mesélni...

Az *Erős Jánost* játszottuk itt, és oroszul! Ez volt az első idegen nyelvű fellépésünk. Hogy mit szóltak hozzá a ottani gyerekek, azt nem tudom megmondani, mert gyerek nem látta az előadást. Hogy miért, azt ne

kérdezték tőlem, mert én sem tudom.

Igazi élményt az jelentett, hogy láthattuk a híres moszkvai bábszínházat, no meg az, hogy hazaérve a vonatállomáson tudtam meg, hogy megszületett második fiam, Ádám.

Jó volt hazaérkezni...

1987: az első „nyugati” utunk! Mit jelent, hogy „nyugati”? Hál’istennek ez is már csak a szüleitek értik. Franciaországban, annak is a legnyugatibb végében, Nantes-ban és környékén töltöttünk el egy felejthetetlen hónapot. A *Nyakigláb, Csupaháj meg Málészáj* című előadásunkat játszottuk francia-magyar nyelven. Itt viszont nagyon sok gyerekekkel találkoztunk, s képzeljétek el, hogy lehetett az a gyerek fekete, fehér, vagy sárga bőrű, ugyanúgy viselkedett, mint Ti: együtt élt az előadással, részt vett

A malackák és a farkas Nantes-ban

a játékban.

Nagy élmény volt, az ottani vendéglátóinkkal ma is tart a barátságunk. Sőt, azóta már *A három kismalac és a farkas* című előadásunkat is elvittük hozzájuk.

Ugyanígy tart a barátság az osztrák meghívóinkkal: 1988-ban Hartberg környékén, 1989-ben Vorarlberg tartományban jártunk, a *Nyakiglábot* és *A három kismalac és a farkast* játszottuk németül.

1992-ben Svédország következett, ahol szintén a *A három kismalac és a farkas* játszottuk, de igen érdekes szöveggel. Ugyanis a meghívóink azt mondták, hogy Svédországban mindenki beszél angolul, s így az lenne a legjobb, ha angolul játszanánk. Mi meg is tanultuk, de aztán az előadásokon óvodás gyerekek ültek a szüleikkel, akiknek egy része magyarul is tudott. Az előadás tehát úgy zajlott, hogy néha magyarul, néha angolul, néha mindkét nyelven elmondtuk a szöveget, amit aztán a szülők lefordítottak svéd nyelvre, hogy a gyerekek is értsék. Persze addig egy kicsit állt a játék, úgyhogy képzelhetitek, milyen fura lehetett így játszani...

1995., 1996., 1999.: Németországban, Paderbornban, Lipcsében és Frankfurtban jártunk. A gyerekek nagyon aranyosak, játékosak, fegyelmezettek voltak, de a hideg, kimért felnőttekkel nem tudtunk baráti kapcsolatot kialakítani.

2003.: No, itt jöttek az élmények csőstül! Képzeljétek el, hogy ebben az évben lettem 50 éves, de még soha nem ültem repülőgépen! Ebben az évben háromszor is repülőre ültünk. Az első utunk mindjárt Mexikóba vezetett. Csodálatos volt...

Nem is kezdek bele a részletekbe, mert nem tudnám abbahagyni a rengeteg élmény felsorolását. De ne féljetek, később erről is részletesen beszámolunk. Mint ahogy a másik csodálatos útról, a szentpéterváriról is. A harmadik repülő utunk Japánba vezetett. Ja, azt elfelejtettem mondani, hogy Japánban japánul, Mexikóban spanyolul, Szentpétervárott pedig oroszul játszottuk – igen, *A három kismalac és a farkast!*

Meghódítjuk Szentpétervárt

Hosszan sorolhatnám még azokat az országokat, ahová volt szerencsénk eljutni, de ízelítőnek úgy gondolom, ennyi is elég. S hogy nekem melyek a legkedvesebb emlékeim? Az egyik az, hogy az előadások után a gyerekek odaszaladtak hozzánk, és beszélgetni szerettek volna velünk az ő nyelvükön, mire mi a tolmácsaink segítségével mindig elmondtuk nekik, hogy nem mi, hanem a malackák beszélnek az ő nyelvüket, de sajnos nekik már le kellett pihenniük. A másik maradandó élményem az, hogy olyan barátokra találtunk, mint a francia Jean és társasága, az osztrák Szepi bácsi és Hermann a családjukkal együtt, vagy a vorarlbergi ismerőseink – Ág, Rolf, Martin, Roland –, akikkel ma is tartjuk a kapcsolatot. Ez a legfontosabb...

Szabó Tibor

Meseország vándorai

Úgy tűnik, a Nyári Szél még utoljára összecsuicsorította száját, s teli tüdőből fújt egy nagyot. Ezt onnan vettük észre, hogy a Bábszínház előtti tér augusztus 27-én reggelre megtelt színes ruhájú, vidám vándoremberrel. Van, akit Kecskeméten kapott fel a Szél, másokat meg egyenesen Németországból repített ideáig. S ha már úgy hozta a sors, hogy Debrecenben értek földet, hát segítettek nekünk kinyitni a kaput, amelyen át szeptembertől újra gyerekesereg érkezhethet hozzánk meseszót hallani. Aki találkozott velük, láthatta, hogy ők is mesemondók, zenebonászok és játékgombolyítók, akárcsak mi. Aki nem, annak most mi mesélünk - róluk.

ERFREULICHES THEATER ERFURT (NÉMETORSZÁG)

Messze - messze, Németföldön született és cseperedett három emberke, két fiú és egy lány, valamikor a XX. század második felében. Mindhárman nagyon szerettek játszani, álmodozni, és a képzeletükben megjelenő történeteket elmesélni másoknak. Mindaddig persze mit sem tudtak egymásról, míg össze nem akadtak Berlinben, az Ernst Busch Színházi Akadémián. Ott már együtt tanultak,

hogyan is lehet leírni és apróbb-nagyobb bábokkal életre kelteni történeteket, hogy mások is ugyanúgy láthassák azokat, mint ők. Eva Noell, Paul Olbrich és Ronald Mernitz, a három álmodozó fiatal bábos az egyik leghíresebb német bábszínházban, a Theater Waidspeicherben folytatta Meseországba vezető útját a '80-as évek közepétől. A marionettek és a kesztyűsbábok éppúgy társaik lettek a bábszínpadon, mint az árnyak és a síkfigurák. Shakespeare *Macbeth*-je, a *Canterville-i kísértet* vagy *Az emberevő nő* bábuként sírt - nevetett velük a gyermek- és felnőttközönség előtt. 2004-ben aztán szárnyra keltek anyaszínházukból, hogy ők hárman *Erfreuliches Theater Erfurt* néven megnézzék maguknak a világot. És a világ is megnézte őket magának: jártak számos német városban, Francia-, Spanyol- és Csehországban, Angliában, Svájcban, Tajvanon, Mexikóban, és idén júniusban még Brazíliában is. Előadásaiért szebbnél szebb díjakat pakoltak vándortarisznyájukba, de a

legtöbb kedves szóval és mosollyal a *Színek királynője* című játékkukat hálálta meg a közönség. Magyarországon először Debrecenben mutatták be a kicsi királynő kalandozását a színek birodalmában. Ebben az előadásban nemcsak a mese főhőse tapasztalta meg, hogy a világ úgy szép, ha minden szín felragyoghat benne, hanem a mese nézői is.

Papp Melinda

LÚDVÉRC ZENEKAR

A Debrecenben egyedülálló módon archaikus, kereszténység előtti magyar népzenei dallamokat is játszó Lúdvérc Zenekar egy évvel ezelőtti felbukkanásával ismét gazdagodott a helyi jeles muzsikások köre. A kis csapat vezetője a zenei sokoldalúságáról ismert Arany Zoltán (duda, töröksíp), társai Kerekes Zoltán (kobza) és Nagy Szilárd (ütőgardon).

“Lúdvérc: a lápi lidérc neve.

A zene: dallam s ritmus egyvelege.

E távoli elemek egybekelve
közönséget szeretgetve
adják a hangulat magas fokát.

Muzsikájuk ugyan kínálatja magát,

hirdesse mégis nagy plakát:

Hagyd a kontár fércművet!

A legújabb kedvencek:

a debreceni Lúdvércnek!

TINTALÓ CIRKUSZ

Izeg, mint a hintaló,
megfog, mint a tinta, ó!
Titkos, akár a cirkusz,
ó, a Tintaló Cirkusz!

Igazgató Sisak Peti,
kinek fejét sisak fedi.
Igazgat'nő Sipos Kati-
egy versszaknak elég ennyi!

Porondmester a kecskeméti Boór Judit...

Irgalom!

De a békéscsabai Tatai Zsoltit

rímbe szedni nem tudom!

A színészek mind apró termetűek,
nem láthatják őket felnőttek:
Bringa Balambér Bringóniából,
Tour de France városából kerekezett.
Bandzsa Halamandzsa,
az indiai csodakefir
Keletről lebegve érkezett,
de közben egyszer sem fékezett!
És a többiek, kiknek nevét felsorolni
nem lehet...

Így aztán itt befejezem róluk írott
versemet.

Kiss Gergely Máté

Hír barangvirág

2006. szeptember 4-én a Vojtina Bábszínház kedvenc malackái és a nem is olyan félelmetes és rettenetes farkasa átlopakodik Nyíregyházára, hogy a Vidor Fesztivál közönségének is megmutassák *A három kismalac és a farkas* tanulságos, ám roppant vidám történetét. Ezt a produkciót a debreceni közönség az egyik örök kedvenceként tartja számon, hát nem csoda, hogy megyénken túlrá is meghívták kaptak.

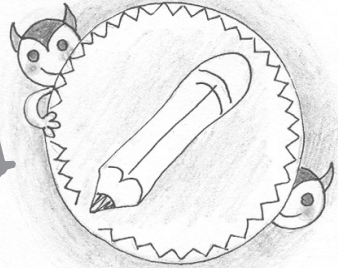
A szomszédos megyeszékhelyre szinte már hazajárunk játszani, hiszen a vidámság és derű ünnepeén kívül a Móricz Zsigmond Színházban is várja társulatunkat a gyereksereg. Az elmúlt évadban 32 alkalommal játszottuk el ott a szivárványtündér és a molnárlegény históriáját, az idén ősszel pedig négy, otthonról kipenderített, Brémába induló háziállat időzik majd Nyíregyházán egy darabig a *Brémai muzsikások* című előadásban.

Bábszínházunk az interneten is új ruhába öltözött az évad kezdetére. www.vojtinababszinhaz.hu - ez az új, információkban, érdekességekben és képekben bővelkedő weblapunk címe. S ha hírlevelünkre feliratkoztok, időben értesülhettek a Bábosházunkban folyó eseményekről.

Folyamatosan csinosítgatjuk magunkat, már dolgozunk a Gyerekdalal létrehozásán is, amelyet kifejezetten az apróbbaknak szánunk. Egy izgalmas, látványos, mesés világgal várjuk majd az ifjú „webvándorokat”, ahol a Vojtina arculatára formált képi világban, a nekik szánt mesék, játékok között barangolhatnak.

Varázsceruza

Az elmúlt évadban barátom, a postagalamb révén küldtetek nekem szebbnél szebb rajzokat, aminek szívből örültem. Hosszúra nyúlt nyaralásom immár véget ért (mint ahogy a Tiétek is), úgyhogy szeptembertől ismét társak lehetünk.

Ki is fundáltam máris valamit, amit együtt csinálhatnánk!

Ismeritek a *Brémai muzsikuskok* című Grimm-mesét? Tudjátok: Füles, a számár, Fogdmeg, a kutya, Bajszos, a macska és Tarajos Kakas, a Nap harsonása együtt indulnak el Brémába zenélni, miután otthonról kipenderítették őket gazdáik. Útjuk során rablótanyára akadnak, melynek marcona gazdái az állatkáktól megriadnak, s világgá szaladnak...

Ebből aztán csudajó bábelőadást lehetne kerekíteni! De ki tervezné meg? Hát Ti!

Arra kérek Benneteket, hogy tervezetek nekem! Mozgassátok, pörgessétek, forgassátok meg fantáziátok kerekét, és rajzoljatok a meséhez bábterveket, álmodjatok díszleteket és jelmezeket a szereplőknek. Rajzoljatok sokat, szépet, színeset!

A legügyesebbeknek még jutalmat is adok. A legszebb rajzok tulajdonosai eljöhhetnek velem megnézni a *Brémai muzsikuskok* című előadást a Vojtina Bábszínházba 2006. november 12-én – mert hogy egy bábelőadás már született a Vojtinában e meséből.

Grosschmid Erik, a mi mesénk muzsikusainak megálmodója, tervezője és a bábkészítő műhely aranykezü lányai súgják majd meg nekem, kik lesznek a tervezőverseny nyertesei. Az ő rajzaikat persze Gyerköcfolyosónkon is kiállítjuk.

A beküldési határidő: **2006. október 16.** Rajzaitok hátoldalára ne felejtsetek felírni neveteket, életkorotokat, címeteket és otthoni telefonszámotokat!

Ecsetre, papírra, zsírkrétára fel!

a Varázsceruza

Figura Faggató

Akik egynél több bábeloadást láttak eddigi életük során, azok bizony már megtapasztalhatták, milyen nagy és szerteágazó a bábok családja. Kesztyűsbáb, marionettbáb, botosbáb, óriásbáb, árnybáb-sorolhatnánk még, mi mindennel játszik egy bábos, vagy ahogy régen nevezték, a figurás. De mi a báb valójában? Mit jelent a neve? Mikor kapott lelket először az emberiség történetében egy élettelen tárgy?

Arra gondoltunk, biztosan Ti is szívesen megismerkednétek legkedvesebb bábfiguráitok történetével, családfájával, úgyhogy 2006 szeptemberétől ebben az új rovatunkban faggatjuk a krónikákat a bábok felől.

Roland Schohn azt tartja a báburól, hogy a teremtés örök mítoszáat egyesíti magában: „A bábnak hatalma van, hogy bármit megtegyen, hogy mindent megengedjen magának. A báb fittyet hány a gravitáció törvényeire. A báb olyan anyag, amely a szellem kénye-kedve szerint képes megnyilvánulni a térben. Repül, siklik, fantasztikus ugrásokkal változtatja

belyét. De méreteit is. Óriássá nőhet, vagy törpévé zsugorodhat. Megduplázódhat, testének egyes részei módosulhatnak.”

A báb jelenléte fellelhető az emberi történelem legősibb idejétől kezdve. Gyakorlatilag a világ minden táján megjelent, ahol az emberek társadalmat alkottak. A legrégebb nyomok Kínába (i.e.2000-ig) és Indiába (az i.e. XI.századig) vezetnek.

A bábót a legkülönbözőbb módon alkalmazták és alkalmazzák napjainkig:

- emberfölötti lények, istenek, ősök, halottak kultikus ábrázolásaként
- a természeti vallások varázsló-eszközeként
- temetési rítusokban mint áldozati adományt
- mágikus praktikákban mint rontás tárgyát
- jóslásban, jövőmondó gyakorlatban beavató eszközként
- szent tárgyként az isteneket képviselte a kultuszokban vagy a vallási ceremóniáknál
- különböző népek eredetlegendáinak demonstrációjaként
- hősi és szerelmes történetek, moralitások pedagógiai célzatú megelevenítőjeként

- később a szent történetek résztvevőjeként
- karneválok látványosságaként
- népi alakoskodások természetes kiegészítőjeként
- vándorkomédiások cirkusz-utánzataként
- a városok piactereinek, falusi vásároknak, búcsúknak állandó mutatványaként, társadalmi igazságot tevő plebejus népszórakoztatásként
- kocsmák, kabarék szabadszájú közönség-csalogatójaként
- királyi udvarok, főnemesi szalonok, művészköri szellemes játékszereként
- operakedvelő, de kevésbé polgárok színházpótlékeként
- a nagy vallási misztériumok illusztrációjaként
- végül profán színházi eszközként

Hol keressük a bábjáték eredetének csíráit?

Az élőszínházban? Semmi sem indokolja, hogy a színháték alkotója a valóságos, emberi alakok helyett élettelen anyagokat és tárgyakat használjon az életjelenségek megmutatására. Tudható, hogy minden bábjáték embert „helyettesít”, még akkor is, ha nem ember formájú. A bábjáték a tárgyi világot emberi tulajdonságokkal felruházó és átjelkesztő, ősi emberi ösztönök kifejezője.

Milyen indíttatásból teremtődött meg a bábjáték már több évezreddel ezelőtt? Varázslás, megidézés, védekezés, játék az, ami miatt jelen van, létrejön a bábozás?

Vannak kutatók, akik azokat a mozgó végtagú csont-, kő-, faszobrocskákat tartják az első bábkezdeményeknek, amelyek több ezer éves keleti, egyiptomi, görög, római sírokból kerültek elő. Sőt, azokat az idoloikat is ősforrásnak

tekintik, amelyek a legkülönbözőbb vallási kultuszok szolgálatában álltak (mozgó fejű istenszobrok, intő karú szentek stb.).

Vannak viszont, akik a legősibb bábjátékot a természetvallású és kultúrájú népeknek abban a szokásában vélik felfedezni, amikor egyszerű, ember alakú babákat varázslatokhoz használnak fel, s azokat a szellemek megidézése, az ellenség megrontása vagy az alvilági erők elhárítása céljából feldíszítik, mágikus jelekkel látják el, esetleg meg is mozgatják.

A bábok titkai tehát megbonthatatlanul összefüggenek az emberek titkaival. Többen a kőkorszakbeli szobrocskákat is többnek tartják kultikus tárgyaknál, az emberré válás kifejeződését vélik bennük felfedezni. A nebrai (magdalén korból), a willendorfi (Ausztria – felső paleolitikum kezdete), a Dolní Vestonice-ben talált (paleolitikum), a lespugue-i (magdalén korból) Vénuszokat olyan lények alkották, akik képesek voltak önmagukat kívülről szemlélni, és az emberi formát emberiként tudták megragadni, olyan lények, akikben már megvolt a szimbolizálás ereje. Az archaikus babák–bábok feltehetően még egyszerűbbek, formátlanabbak lehettek, mint a legkorábban megformált szobrocskák: kövek, fadarabok, gyökerek - akár a gyerekek korai átmeneti tárgyai. Hilarion G. Petzold művészetpszichológus szerint *„az embernek szüksége van babára, és ha elvesztette, ellette, elfelejtette őket, új alakokat, képeket, bábokat teremt magának.”* A babák és bábuk lényege, hogy megteremtik őket. A bábu másféle társ, mint a felebarát, a szomszéd, az állat, vagy a testvér. Életteleniségéből az kelti életre, aki saját bábjának választotta, vagy megteremtette.

Érdekességeket lehet felfedezni a báb fogalom többszemponú megközelítése, jelentésrétegeinek feltárása révén. Tekintsük át, milyen területeken használják a báb szót, mit neveznek meg ezzel a kifejezéssel:

Szertartás eszköze

Olyan tárgy, amelyet az ember nem közvetlenül a termelés céljaira használ, de meghatározott cél érdekében cselekszik vele. Mindenkor egy rituális cselekmény, egy rítus, szertartás eszköze.

Művészi eszköz

Egy élőlény általánosított „modellje”: élőlényt helyettesítő, megelevenedett tárgy. E tárgyat egy mozgató, a „szertartást végző” vagy a játékos teszi élővé, az anyagba lelket varázsol, saját lelki energiáit adja, „fújja be” e bábuba.

Játékszer

A földkerekség egyik legősibb játéka.

Biológiai szakkifejezés

Bebábozódás = átalakulás. Teljes átalakulással fejlődő rovarok (pl. bogarak, lepkék, recésszárnyúak) lárváinak nyugalmi alakja, amelyben szervezetük teljesen átváltozik. Ez az ivarérett állapotot megelőző fejlődési szakasz. Az átalakulási folyamat befejeztével a báb burka, a bábíng felreped, és a teljesen kifejlett rovar előbújik belőle.

Földtani kifejezés

Földmunkáknál az érintetlenül hagyott kis földoszlop neve, amelyhez viszonyítva meg lehet állapítani a térszín eredeti magasságát és azt, hogy mennyi földet emeltek ki (ennek a jelentésnek bizonyára köze van a *bálványhoz*, vagy a *búbhoz*, *púphoz*).

Mezőgazdasági kifejezés

Aratás után szárítás céljából vékony kévébe kötött, kúp (búb) alakban összerakott szálastakarmány neve. Nedves éghajlatú vidéken kereszt helyett rakják 6-8 kévéből, és egy - egy fejkévével letakarják.

Mézesbáb

Bábos = mézeskalácsos, mézesbábos. Nem véletlen ez az elnevezés sem, hiszen áldozatot helyettesítő, isteneknek bemutatott ajándék, rituális lakoma étke volt a mézből, lisztből gyúrt báb. Mézeskaláccsal, mézesbábbal isteneiknek már az ókorban is áldoztak az emberek. Ősrégi szokás vásárokon mézeskalácsot, mézesbábót árulni. A mai napig termékenységszimbólumként és szerelmi ajándékként szolgál, legyen az szív, baba vagy huszár.

Élettani érdekesség

A szemben látszó kis alak – *pupilla oculi* – népi neve.

Mondjuk emberről, akivel másvalaki kénye - kedve szerint bánik, visszaél, vagy a hatalom gyakorlásában tehetetlen, gyámoltalan, pipogya ember: *Én nem leszek bábja senkinek. Olyan, mint a báb. Nem szalmabáb ült a trónon, hanem férfi.*

Rosszalló értelemben használjuk gyenge akaratú, könnyen befolyásolható, mások akarata szerint cselekvő emberre: *akaratnélküli báb, csak báb valakinek a kezében. „Ha férfi vagy, légy férfi, S ne bitvány, gyöngé báb.”* (Petőfi Sándor)

E szónak és a vele megjelölt tevékenységeknek az eddig felkutatott jelentések jól leképezik tartalmi sokszínűségét. De vajon van - e kapcsolat az elnevezések e gazdag felhasználásában?

A bebábozódás a teljes átalakulással fejlődő rovarok esetében a legtisztább tartalmi kapcsolat a lélek szimbólumával: a bábállapotból való kibontakozás a halott testből felröppenő lelket jelenti számos nép hitvilágában. Már az ókorban a lélek jelképének tartották a bábból életre kelő rovarokat, ezek közül is elsősorban a pillangót. A biológiai folyamat, a bebábozódás, majd a bábállapotból más minőségben való újjászületés (lélekjelkép) és a báb, mint rituális és művészi eszköz kapcsolata természetes. Az élőlény szemünk láttára képes a legcsodálatosabb átalakulásra: bebábozódási állapotból, múmiabábból egy kifejlett, más megjelenési formában újjáéledve előszállni.

Érdekes párhuzam fedezhető fel a biológiai átváltozás és néhány bábfajta között. Az egyiptomi ó- és középbirodalmi sírokban a szolgaszobrok élő embereket, a halott háznépét ábrázolják. Azt tartották, hogy ezek a kis szobrok, bábuk a varázsigé hatására megelevenedtek a másvilágon, dolgoztak a halott helyett. A kis múmia formájú idolk, „válaszó” szobrocskák feladata volt, hogy a túlvilágon végrehajtsák az elhunyt helyett mindazt, amire az istenek felszólították.

Solymossy Sándor az ural-altaji hitvilágban megtalálható házi bálványokat „őselemi gondolatoknak”, lélekképzeteknek tartja. Az elköltözött ős felszabadult lelke számára nemcsak kint a sírhelyen képzelnek el otthont, hanem egykori hajlékában: családi körben is. Legyen a léleknek odahaza is „hüvelye”, amibe időnként beleköltözhet, hogy ne érezze magát bolyongó látogatónak. E bálvány-bábkép sohasem volt nagyméretű, két és félarasznyinál nagyobbat egyetlen leíró sem említ. Hüvelyknyi nagyságú lény

minden természeti nép képzeletében a szellem. Csak mint ilyen járhat ki alvás közben a szájnyláson vagy férközhet be rontó célzattal az idegen testbe. Ez a hüvelyknyi, ruhás házi bálványocská is bábja valaminek. Szakrális, szent térben elhelyezett, anyagi mivoltában otthona, burka lesz a hazaszálló léleknek.

A báb mint játékszer is közel áll ennek az átalakítási és átalakulási lényeghez: a tárgy a gyermek kezében „élő” alakká változik, minden földi nehézség nélkül átváltoztat egy fadarabot kiskutyává, egy kispárnát elefánttá, stb.

Az érintetlenül hagyott kis földoszlop a földmunkáknál szintén *báb* nevet visel. Itt jelentésbeli kapcsolat lehet a Kállay Ferenc által is *kun bábnak* nevezett bálvánnyal. A kunhalmok tetején álló kőszobor neve ez, mely keletelve áll egy sírhalom, fejedelmi sír dombja felett. Ez a kőbáb tehát a Nap által diktált idővel tart kapcsolatot. E bábu, szobor mintegy azonos a halottal, az ő testét pótolja. Mozdulatlanul áll az Örökkévalóságban, előtte kel föl a Nap, fölötte halad el, és mögötte megy le. Jelölője egy helynek, ahol összekötője lehet a lenti és a fenti világnak az elhunyt vagy szellemlény helyett.

Sok kapcsolat található még a jelentések között, de a sorozat következő részében annak indulunk nyomába, található-e többletjelentés a *báb* szó belső szerkezete és a gyök (*ba*) köré szerveződő szóbokrok - *bá, bab, báb, baba, bábu, bába, banya, babba, bárka, bánat, búbanat, bölcső, babuka, bálvány* - között. . .

Reméljük, velünk tartotok a bábok nyomában!

Láposi Terka

Szeptember

Terülj, terülj, asztalkám!

3. vasárnap 10.00	színházterem	A három kismalac és a farkas
10. vasárnap 10.00	színházterem	Brémai muzikusok
17. vasárnap 10.00	színházterem	Nyakigláb, Csupaháj, Málészáj A Ládafia Bábszínház vendégjátéka
24. vasárnap 10.00	színházterem	Álomjáró testvérek BEMUTATÓ
27. szerda 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
28. csütörtök 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
29. péntek 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek

Október

1. vasárnap 10.00	színházterem	Álomjáró testvérek
3. kedd 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
4. szerda 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
5. csütörtök 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
6. péntek 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek

8. vasárnap 10.00	színházterem	Álomjáró testvérek
10. kedd 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
11. szerda 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
12. csütörtök 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
13. péntek 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
15. vasárnap 10.00	színházterem	Brémai muzikusok
17. kedd 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
18. szerda 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
19. csütörtök 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
20. péntek 10.00 és 14.00	színházterem	Álomjáró testvérek
22. vasárnap 10.00	színházterem	A három kismalac és a farkas
25. szerda 10.00 és 14.00	színházterem	Vitéz Kukoricza János históriája
26. csütörtök 14.00	színházterem	Vitéz Kukoricza János históriája
27. péntek 14.00	színházterem	Vitéz Kukoricza János históriája
29. vasárnap 10.00	színházterem	Vitéz Kukoricza János históriája

Túl az Éperencián

Azzal köszöntünk el júniusban, hogy a nyáron gyűjtsetek élményeket, olvassatok, nyomozzatok a világ dolgairól, mert 2006 szeptemberétől szükség lesz felfedezéseiteken szerzett tapasztalataitokra. Miért? Azt ígértem, hogy ősztől egy újabb sorozat keretében a mesék helyszíneit és lakóikat látogatjuk meg. Induljunk! Merre?

Maradhatunk a földön, lemehetünk a föld alá, de a levegőégbé is felkukucskálhatunk. Lent - föld alatti világ, középen - föld, fent - föld feletti világ: ezt a három fontos térbeli irányt fogjuk bejárni ebben az évadban. A legősibb mitológiai világmodellnek e hármas tagolása minden népnél ismert.

Eleink hitvilágában a világ közepén, „földközépen” áll egy fa, a világfa, mely az égig ér. Gyökerei a lenti, alsó világba nyúlnak, koronája a felső világba ér. Így összeköti a mindenség három létező világát: az alsó - középső - felső világot.

Az alsó vagy **alvilág**, a sötétség, a halál birodalma, amelyet a hüllők, kígyók, giliszták, békák, férgek, az elhalt lelkek, az ördögös lények laknak...

A középső vagy **földi világ** az emberi lét helye a növényekkel és állatokkal. De itt élnek olyan különféle természetfeletti lények is, mint a kísértetek, erdei furcsaságok, táltosok és boszorkányok, királyok...

A **felső világ** természetszerűleg az égiek birodalma. Ez a bolygók, a csillagok, a tündérek, a szellemek, az Egy Isten által teremtett „felsőbb hatalom” színtere, de itt élnek a Napot, Holdat elrabló égi sárkányok, valamint az újjászületésre váró lelkek...

Hosszú lett volna felsorolni mindenkit, akik benépesítik e színtereket, de mint mondtam, az lesz a dolgunk, hogy mindezeket felkutassuk.

Először ereszkedjünk le az **alsó világba**, az örök sötétség birodalmába, mely lehet mocsaras, vizenyős, gyökerekkel átszőtt, kénköves, de lehet ugyanolyan, mint a földi, csak minden fordítva van benne. Egyik népmesénkben, *Az állatok nyelvén tudó jubászban*, miután hősünk a tűzből kiment a kicsi kígyót, hazaviszi azt az apjához, aki a föld mélyében él. De hogy jutnak oda? Egy nagy kő fedi a föld köldökét, ezt kell elmozdítani. Hol van a föld köldöke? Ahol a föld közepe.

Lapp dob

A *Fehérlófia*-típusú meséinkben is a „föld gádorjáján” a köldöken ereszkednek le a Hétrőfös Kapanyányimonyók után a hősök. Ez a hétrőfös szakállú lény a fába fogott szakállával kicsavarja tövestől a fát, és a gyökerek helyén tátongó nyíláson, lyukon eltűnik.

A tatár, mongol, kínai, elő-ázsiai népek felfogása szerint az ég minden földi rendnek előképe, és a sámánnak nemcsak az égbe kell elmennie, hanem az alvilágba is, ezért a földnek is van „kürtőnyílása”. Az ilyen nyílás maga a föld köldöke, amely a világ közepe egyben, de nevezik „másvilág szájá”-nak is.

A leggyakrabban rejtélyes és félelmetes helynek képzelték. A sötétség birodalmaként összefüggésben áll az éjszaka szimbolikájával. Az alvilági út a Nap éjszakai útját, vagyis a Nap- király tetszhalálát is kifejezheti. Ez leginkább az egyiptomiak hitében követhető nyomon. Szerintük Ozirisz az alvilág ura.

A görög és római mitológiában az élők alászállásának célja az ismeret- és tapasztalatszerzés vagy keresés. A görögök Hádészt, Plutónt tartják e birodalom uralkodójának.

A kereszténységben a Pokol - Purgatórium - Paradicsom hármastagolása határozza meg a túlvilági létet. Az alvilág Lucifer színtere ...

A lenti világból való feljutás veszélyekkel és tilalmakkal fonódik össze, amelyek megszegése a hős halálát okozhatja. Például nem szabad hátranézni. Vagy szüntelenül etetni kell az alsó világból felröppenő griffmadarat, aki hol kenyeret, hol bort kér a felfelé vezető úton Fehérlófiától.

Gazdagon kifestett altaji dob

A hiedelemvilág egyik igen makacsul rögzített képzele szerint odaát az evilágihoz képest minden homlokegyenest ellenkezően van. Vajon miért?

Van, aki abban véli felfedezni a kérdés nyitját, hogy mivel a tükör (vítükör) megfordítja a belenéző képét, eleinknek ennyi elég volt a vizeknek a föld mélyedéseiben összegyűlő voltával, a holtak mélybe temetésével a téveszme kialakulásához.

Nanaj sámándob

Kabay Lizett néprajztudós ezzel vitakozva hozzáfűzi: a kőkor kezdetén élő ember nem vette volna észre, hogy a tükörkép a víz felületén mutatkozik? Hogy nem az alvilági mélységben kezdődik? Hiszen a pocsolva is, a tökhéjban lévő víz is tükör. Más a varázstükör, különösen a hetes keménységű, ökölnyi kőzet felületére csiszolt, később fényes fémből készült tükör, amiben a varázsló „mindent meglátott”, arról nem lehetett elfújni a képet. A régiségben a halottas házban

letakarták a tükört. Kabay Lizett egy olyan természeti tüneményben, jelenségben látja a megoldás kulcsát, amely önmagának sarkított ellentétébe csap át. Ez pedig a fényes nappalt követő sötét éjjel, amely a fehéret megfeketi, a meleget kihűti, a szárazat nyirkossá, harmatosá változtatja, a láthatót eltünteti.

A Nap látszólagos pályáját róva esténként maga is lefordul az égről. Ókori egyiptomi szövegben ilyenkor Ré napisten a holtak birodalmát világítja meg. Az álomba merülő máris fordított rendű tartományban találja magát, s tudja jól, a megálmódott számokat jobbról balra kell olvasni. Egyes szavaink is milyen szépen fejezik ki az álom és halál, a sötétség birodalmának közelségét: *elszenderül, bebunyja a szemét, elbunyit!*

De ha arra gondolunk, hogy a délibáb is meleg, szélcsendes időben, lapályos vidéken, pusztán fordított képet tüköröz, akkor érdekes fordított világot látunk.

Mondókáink is árukkodóak az alvilággal kapcsolatos viselkedési szabályokat tekintve: „*Ne nézz hátra, jön a farkas!*” vagy „*Tűzet viszek, ne lássátok, ha látjátok, ne mondjátok, ne nézzetek hátra, mert az ördög látja!*” Hagományaink anyaga át - meg átszövődött annak képzetével, hogy mindig is kockázatosnak tűnt a föld alatti világot, a holtak birodalmát idéző hátrafordulás. Mikor Lót egy alkalmatlan pillanatban visszafordult, élettelen sóbálvánnyá változott.

Orpheusz is (aki kedvese után indul az alvilágba) végleg elveszti Eüridikét, mert megfélekedzik róla, hogy odalent nem szabad a háta mögé néznie. A hátrafordulás veszélyének az oka

Kabai Lizett szerint: hátunk mögött a múltat tudjuk, az arra néző az elmúlás felé tekint, nem a reménykeltő jövőbe. Kalotaszegen nem szabad a kenyeret fordítva, az aljával felfelé az asztra tenni, mert abból baj származik. Azt is gyakran mondogatják:

„Ne térv vissza a küszöbről, mert szerencsétlenség ér!”

Van egy magyar közmondásunk, ami nagyon tanulságos, hiszen megoldást adhat az alsó világ szerencsétlenségeivel szemben. Így hangzik: *„Fordítása van mindennek.”*

Számi dob (Schefferus metszete)

Az asszír boszorkány rontó szándékkal mindent visszafelé mondott. Mindenféle rontást visszakézből szokás elhárítani. László Gyula írja a „megfordítás törvényéről”, hogy minden olyan cselekedetben szerepel, ahol a másvilági hatalmakkal kerül szembe az ember mint áldozat.

Úgy gondolom, a föld alatti világról mint mesei helyszínről első alkalommal ennyi is elég ahhoz, hogy belássuk, felfedező utunk sok évezredes múltba vezet vissza.

A folytatásban annak nézünk utána, kik lakják, kik népesítik be ennek a helynek minden szegletét.

További felfedezéseket a következő művek segítségével tehetnek:

- Kabay Lizett: A táltos színeváltozása, Mentor Kiadó, Marosvásárhely, 2005.

- Vlagyimir Propp: A varázsmese történeti gyökerei, L'Harmattan, Bp., 2005.

- Berze Nagy János: Az égigérő fa, Főnix Téka, Debrecen, 2004.

- Farkas Zoltán: Az égigérő fa, Debrecen, 1994.

- Szimbólumtár, szerk.: Pál József és Újvári Edit, Balassi Kiadó, Budapest, 1997

Láposi Terka

Szezám, táruelj!

Vége a nyárnak. Ez kinek öröm, kinek szomorúság. Sokatoknak az iskolakezdetet, nekünk új mesékkal, vendégekkel, kiállítókkal az új évadot jelenti. Ebben az épületben éppen öt éve kezdtük kiállítási programunkat, mivel 2001 novemberétől önálló kiállítóterme van bábszínházunknak. Az elmúlt években 38 alkalommal nyitottunk meg különféle tárlatokat. Most, 2006-ban a nyár végétével szintén új kiállítási programmal várunk Benneteket.

A kora őszi napok egy fotó-, a késő őszi pedig egy képzőművészeti kiállításra hívnak mindenkit, aki betér hozzánk. A tél még igen messze van, de évadunk harmadik tárlata is az előző kettőhöz kapcsolódik. Mint tudjátok, a Vojtina Bábszínház 30 éves múltra tekint vissza. Ennek jegyében három különböző tartalmi megközelítésben szeretnénk Nektek feltárni bábos múltunk játékos arcát. Úgy gondoltuk, hogy a HÁROM bővös, varázsos mesei szám. Sok mesénkben szerencsét hoz a hősnek. Hátha nekünk is segít abban, hogy még jobban összegyűjtsük „vojtinaságunk” rejtelmait. Tekintsük végig e három kiállítás címét és tartalmát!

Az első egy rendhagyó fotókiállítás, mely a **Vojtina 30 éve az optikán keresztül** címet kapta. A fotókat a Hajdú – Bihari Napló képtárából válogatta: **Horváth Kati**, a napilap fotóriportere. Mitől lesz rendhagyó e tárlat? Arra kértük Horváth Katit, hogy eddig még soha nem látott képeket mutasson rólunk: kulisszatitkokat, a próbák és a próbák

közi szünetek ellesett pillanatait, paraván mögötti létünk gyötrődéseit és szépségeit. Természetesen minden olyat, amit az Ő szeme látott meg! Egy fotóriporter szeme és lelke dupla érzékenységgel bír: minden idegszálával figyel, néz. A világ minden rezdülésére nyitott kell legyen, nem válogathat pillanat és pillanat között, hiszen vallja, hogy az „itt és most” az úr. Ha nem figyel elég éberül és élesen, elszalaszthat valami olyat, ami soha többé nem ismételtető meg. Egy eseményt, ünnepet, egy természeti jelenséget, egy szép emberi mozdulatot, egyetlen másodperc töredékét képbe sűríteni, fényképezőgéppel rögzíteni - ez a feladata. A fotóriporter hírlapok és hírszolgálati irodák által felkért tudósító, aki az említettekről fényképfelvételt készít, képes híreket szolgáltat. Azt a fotót, amit a fotóriporter készít, képriportnak, sajtófotónak nevezik.

Gondolom, Nektek is izgalmas a fotóművészet és a fényképezés: fényérzékeny anyagon megállítani az időt - gyönyörű! Mindez a mechanikusan működő fényképezőgép és fotós közös munkája. Mindenki, aki fényképezőgépet

vesz a kezébe, tudja, hogy művészi látásmód is kell ahhoz, hogy az optikai látvány fotóvá váljon.

Tudjátok, mióta foglalkoznak az optika, a fénytán alapelveivel? Arisztotelész óta. Arisztotelész pedig 2350 évvel ezelőtt élt. Sőt, gyűjtőlencsét (ami a fényképezésnél nélkülözhetetlen alkatrész) már az ókorban is használtak. Hosszú lenne azon tudósokat felsorolni, akik a fényképezőgépet a sötétkamrától napjaink digitális csodamasinájáig kitalálták, fejlesztették. Annyi bizonyos, hogy a fotóművészetre, a fényképre az emberiségnek nagy szüksége van.

Sok mindenről faggattam Horváth Katit, miközben a fotók nyersanyagát rendezgette: mikor és hol kezdődött a szerelem közte és a fényképezőgép között, mit tart fontosnak munkájában, és egyáltalán, mit gondolt napjaink digitalizált világáról.

„1983-ban kezdődött. Ekkor lettem laboráns a Naplónál.

1969-ben végeztem fényképészként mint műtermi fotós. Ezzel kezdtem ekkor foglalkozni, pontosabban laboráns és felvételező voltam. Tehát műteremben arcképeket fényképeztem. Amikor azonban bekerültem a Naplóhoz 1983-ban,

megváltozott az érdeklődésem. 1988-tól a Debrecen hetilapnál lettem fotóriporter. Tóth Dénes volt a szellemi atyja ennek a lapnak, melyben sok kulturális témájú anyag szerepelt neki köszönhetően.

Mi a különbség a műtermi fotózás és a fotóriporterség között? Teljesen más a célja és feladata a kettőnek. A műtermi fotózásnál az emberek arra vágnak, hogy „szépségüket” ragadjuk meg, a lehető legszebbnek mutassuk meg az arcukat a képen. A világítás és a retusálás segített, hogy a lehető legelőnyösebben ábrázoljam a családot, az egyént, az ifjú párt, stb. Fotóriporterként az események legjellemzőbb pillanatát igyekszem megragadni. Egy - egy élethelyzetről képriportokat, sorozatokat készítek. Ott kell lennem mindenütt, ahol történik valami. Napjainkra sokat változtak a sajtók elvárásai. Ma már sorozatokat nem kérnek tőlünk, az „egy esemény - egy kép” lett az elfogadott. Riport legyen, de egy képbe tömörítsünk, ebben ragadjuk meg az adott pillanat lényegét. Ez pedig nehéz, hiszen minden idegszállal, minden érzékszervvel figyelni kell, hogy elkapjam, meglássam a legjellemzőbb képet, a legkifejezőbb helyzetet, hiszen ismétlésre nincs lehetőség.

Mit tartok hitvallásomnak? A felelősség érdekel. Képeimen az emberek és életük egy - egy szelete hiteles, reális, valós legyen. Nem szeretem a mai divatos paparazzo munkákat. Leselkedni, arra várni, mikor kapom rajta valamin a másikat, ezt nem akarom, nem ezt tartom feladatomnak. Az emberábrázolást szeretem a fotón. Lehet, hogy ez a műteremben kezdődött nálam. Azok a pillanatok érdekelnek, amelyek a protokoll, a hivatalosság mögött rejtőznek. A „valami más” izgat: amikor egymásra

találnak az addig nem is létező gesztusok, mosolyok, fények. Azt keresem mitől több AZ a pillanat, mi különbözteti meg minden mástól. A szememnek állandóan „pályán” kell lennie. Soha sem csitulhat, mindig vizsgál, keres, figyel.

Mára megváltozott a sajtófotó-igény. Amíg régen az volt az elvárás, hogy „az embert ne vegyük észre” (direkt módon ne legyen berendezve a kép, hanem természetes mozdulatokat tegyen mindenki), addig ma szembe kell fordulni a fényképezendő embernek az objektívvel. A cél, hogy a pozitív kisugárzást mutassuk meg. Hiányolom a titkokat, a váratlan mozdulatokat napjaink sajtófotóiból. Elgépiesedni látom szakmánkat.

Hol és hogyan élek? Itt Debrecenben születtem, itt élek lányommal és 4 unokámmal. A gyermekkorom – most visszagondolva – csodaszép volt. A Kígyó utcában volt a házunk, két bátyámmal nőtünk itt fel. Mivel viszonylag közel laktunk az akkoriban a Kossuth utcában álló bábszínházhoz, sokat jártunk oda. A mozi matiné előadásai vagy a bábszínház műsorai között választhattunk. Én nagyon szerettem a bábszínházat. Ma, ha bejövök a Vojtinába, mindig gyermekkorom idéződik fel bennem. Szüleim szerint csendes gyermek voltam, aki inkább egy fadarabban játszott egyedül, mintsem kint futkorásson a többiekkel. Teljesen véletlenül kerültem a fotó közelébe. Érettségi után szüleim javaslatára szakmát kellett választanom. Így jött a fényképezés. A tanulóévek alatt tanultam meg mindent, amit erről a szépséges, titkokkal teli művészeti ágról tudni lehet. Rájöttem, hogy a pillanatok rabja vagyok. Minden érdekel, ami szép, furcsa, egyedi.

Szeretem a művésztelepeket is. Itt együtt lélegezni a művészekkel, várni, hogy megláthassam a vissza nem hozhatót, ez vonz.

Régebben gyakran előfordult, hogy elmentem, elsiettem egy - egy helyzet mellett. Mára kialakult bennem annak igénye, hogy visszalépjek ahhoz a „valamihez”, ma már nem hagyom ott, lefotózom és a magángyűjteményembe teszem. Most már elértem oda, vagy inkább megértem arra, hogy én is vagyok, nekem is lehet saját képtárházom, nem csak a hírlapoknak. Szenvedélyesen keresgélek, mert meg merek már állni. Nem sietek...

A digitális technika? Fantasztikus változást hoz az életünkbe. Sokkal több felvételt készíthetek egy adott pillanatban, hiszen azonnal ellenőrizhetem magam, és letörölhetek bármit, ami nem tetszik. Azonnal látom a képet. Régebben több idő kellett a megkomponáláshoz, de ma már mindent tudok a számítógépen javítani, retusálni, s mi több, azonnal.”

Horváth Kati közel 150 képet hoz kiállítótermünkbe. Arcok, mozdulatok, mosolyok, kapcsolatok - ezeket láthatjátok a rólunk készült képein.

A kiállítást

2006. szeptember 18-án,

13.30 órakor nyitja meg

Fábián György újságíró
és a **Vojtina Társulata.**

A kiállítás október 22-ig
látogatható.

Őszi napjaink második kiállításának címe rejtélyes, titkokat feltáró izgalmat ígér:

„Béke, varázs, éltető erőfeszítés”

Giovannini Kornél tárlatára hív e talányos cím. Giovannini Kornél a Budapest Bábszínház bábművésze.

A bábos szakma és a képzőművészek nagy tábora viszont Kornélt sokféle művészeti tevékenységéről ismeri. Ő egy személyben bábjátékos és színházvezető, filozofikus író és rendező, a lélek mélyrétegeit kutató gondolkodó, a láthatatlan szellemi rendet kereső képzőművész, a gyermeki világot ismerő, nekik, a gyermekeknek élő és őket értő bábtervező, és nem utolsósorban tanító ember. Hite mély és rendíthetetlen: az ember helyét keresi és hirdeti az egyetemes létben.

Ő a Vojtina első tanítója, rendezője, névadója. Akik vele együtt formálták a debreceni bábegyüttest színházzá, mesterüknek tekintik. Elsők közt is első a Vojtina alapítói között. A Vojtina előadásai közül ő rendezte, tervezte, alkalmazta színpadra az *Árgyelus királyfit* (1980), a *Neoptolemoszt* (1976), a *Toldit* (1978) és a *Toldi estéjét* (1994), a *Csalóka Pétert* (1994), a *Móra meséket* (1993).

Giovannini Kornél így ír magáról:

„Gyermekként (1944) a Nemzeti Bábszínház előadására eljutni béke, a bátyám ajtófélfák között feszülő árnyjátékában gyönyörködni (1947) vidító varázs volt.

A Pantomim '58 legfiatalabb mímésének és az Állami Bábszínház díszítőjének lennem sok tanulást és döntő elhatározást jelentett (1965).

Egykor (1975) Debrecenben a Vojtina megteremtésében részt venni éltető erőfeszítést követelt.

Ha lányainkkal bábszínházba mentem, hazavittem őket.

Nagy lehetőségnek tűnt Pécsen (1981) rendeznem.

Tajvanon a *Diótörővel* turnézni (1992) világot látható csoda, Győrött (1993) a *Vaskakast* mesélni reménység és Veszprémben az *Árgyelusomat* megnézni (1996) meglepetés volt.

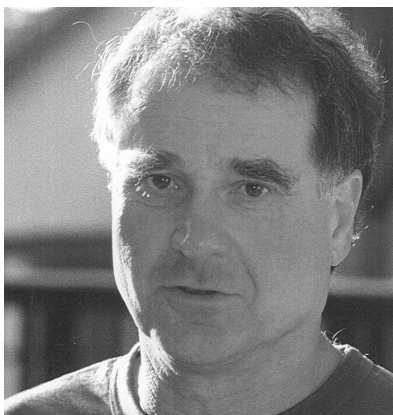
Az Ipolytölgyesi Gyermekotthonban játszom (1997) megoldást jelentett a szolgálatot, hogy a Kálvin Kiadó megbízásából vezethettem (1998) a *Biblia könyvei hangkazettán* című hangfelvételt.

Tóthfalun *Bábjátszatás* címmel könyvecskét írhatni szerencse és Délvidéken *Tornác Színpadot* álmodni megtartó hit lehetett (2001).

Öröm, hogy képzőművészeti kiállításomat 2002. november 11-én, a Koós Iván Galériában – Ambrus Imre rendezésében – Gera Zoltán nyitotta meg.

Petőfi Sándor szavait – sorait láttatni (*János vitéz* – 2003) a Tündérországot kereső úton - közösségmegőrzés.

Játékos hitvallás, hogy a Magyar Katolikus Rádióban hallható - reménység szerint majd színpadon is látható – a bibliaköri

gyermekeimmel készített, 52 részes *Péter apostol és Kornéliusz százados* (2005).

Fájdalomfelejtő mosolyt fakasztani a kórházban torokszorító felelősség – fuvola kísérettel –, mert semmi nem változott, hiszen a bábu derű, vele öröm ajándékozható.”

Giovannini ars poeticája

A Gergő és Margó című marionett játékban Mátyás király így ad tanácsot egyik udvari művészenek, Tinódi Lantos Sebestyén dallamára:

*„Rajzod, szobrod, képed,
Jót is éljen, szépet:
Igent mondjon emberlétre.
Csoda-öröm adás,
Derű, erő, áldás,
S bátorítás reménységre.
Anyagod is adjon,
Kezed szülni hagyjon,
Harmadszor meg: benne légy te!”*

Urbán Gyula író - rendező pályatársáról a következőket mondta egyik kiállításának megnyitójaként: „Minden alkotó kíváncsi. Giovannini Kornél több ennél: ő éber. Nem elégítik ki a kíváncsian felderített részletek, nem áll meg toporogva a megismerés előszobáiban, ő - feláldozva a maga, s a közönség könnyű örömét - tovább lép. Tovább lép, mert éber, s az ébersége azt diktálja, hogy az alig csak felfejtett, léha, nagyon is művészi felületek mögött van valami több, valami lényegesebb. Útja így vezet aztán az ideálisan megépített városban – melynek lakói szívünk szerint mindnyájan lenni szeretnénk - a piactól a városházáig, majd onnan is tovább – a templomig. ...” (1993)

Giovannini Kornél hatalmas életművét Bábosházunkban kiállítani, őrizni megtisztelő feladat. A hazavárás izgalmával várjuk Öt magát és szeretett gyermekeit: a bábjaikat, alkotásait.

A kiállítást **2006. október 27-én, 13.30 órakor**

Tóth Máté Miklós író nyitja meg.

A kiállítás 2006. november 26-ig látogatható.

A Vojtina kiállításorozatának harmadik, záró állomása egy bábkiállítás lesz.

„Aki nem hiszi, járjon utána”

címet adtuk világot járt bábjaink gyűjteményes kiállításának. 30 év gyűjteményéből válogattunk bábokat, 200 darabot! Gyönyörűek, varázslatosak, művésziek, kedvesek, csúfak és otrombák, félelmetesek és huncutak, egyszóval szerethetőek. 2006 januárjától júniusig budapesti gyerekek száza láthatták őket a Budapest Bábszínházban, mivel meghívást kaptunk oda születésnapunk alkalmával. Akkor sikerünk volt, hogy még egy teljes évre kérték volna bábjaikat, de Karácsony havában Nektek is meg szeretnénk mutatni mesehőseinket. Itt lesz Pinokkió, János vitéz, Árgyélus királyfi, Bonifác, Kendzsebáj, a Sellőlány, Tündér Lala, a Kis nemes, az Oroszlán - egyszóval mindenki...

A kiállítás részleteit a következő *Bábosházi Figyelő* tartalmazza.

Ugye, számíthatunk nézőként Rátok is a kiállítóterben? Várunk, hiszen szeretnénk megmutatni magunkat még teljesebben ezekben a hetekben!

Láposi Terka

Azzal köszöntünk el Tőletek, hogy visszavárunk Benneteket! Örömmel jelentjük: szeptember 17-től, vasárnaptól nyitva áll a játszóház ajtaja mindenki előtt, aki szeret hozzánk jönni játszani, mesélni, táncolni, bábot készíteni!

A **táncmuzikális alkalmakon** ebben az évadban is Kriszti (Magi Kriszti) és Batka (Batai István) lát vendégül minden idelátogatót. Természetesen két mosolygós énekes pacsirta is jelen lesz minden mulatságon: Rozi (Sőrés Rozi) és Réka (Barkó Réka). Az őszi első két hónapjában *Ki mint vet, úgy arat* címmel szüreti mulatságokon táncolhattok, csósz játékokat játszhattok, de megismerkedhettek állatalakoskodó népi dramatikus játékokkal is. Ezekkel a régiségben szüreti bálokon tréfálták meg egymást a szüretelők.

A **kézműves jellegű** bábkészítő napok egy furfangos mesét tartogatnak Számotokra. Játékunkban egy kedves és okos lány tréfálgat egy huszáremberrel. Olyan válaszokat ad a huszár kérdéseire, hogy az még ilyen furcsaságokat soha nem hallott. Lesz is egy kis galiba a lányka szavaiból,

találósaiból, de huszár urunkat sem kell féltetni...

S mit készítenek?

Várunk, gyere el, és megtudod!

Dramatikus napjainkat igen változatosra terveztük. Lehet harangocskát keresni a Hegedűs emberrel, tanulhatunk Mátyás királyunk furfangosságából, de izgalommal figyelhetjük azt is, hogy a magyar Szent Korona háromszori feldobása után kinek a fejére esik.

Tudjátok, mi történik, ha mindannyiszor ugyanannak a személynek a fejére hull? Ezt is eláruljuk játékunkban.

Tehát együtt játszhattok velünk e két hónapban *A Hegedűs Ember története*, *a Mátyás, a furfangos*, és *a Matyi királlyá lesz* című előadásainkon.

Vendégünk is lesz októberben.

Ebben az évadban új sorozatot indítunk a játszóházban. Mesemondókat hívunk, sokat. A hétfői napjainknak, amikor Ők lesznek jelen termünkben a következő címet adtuk: **„A mese úgy megy, ahogy akarjuk, csak alapja meglegyen, ...”**. Ezt Czupár Ferenc sárai mesemondótól olvastam, aki így folytatja: „abba mindent bele lehet hordani.” (Megjelentette Raffai Judit *A magyar mesemondás hagyományai* című tanulmányában, kiadta a Hagyományok Háza Budapesten, 2004-ben.)

Tehát mesemondókkal szeretnénk találkozni, beszélgetni. Olyanokkal, akik még élnek és tudják a titkot: a mesemondás, a mesélés titkát.

Ezenfelül olyan játzókkal, a meséről gondolkodókkal szeretnénk együtt lenni és Őket Nektek bemutatni, akik minden tekintetben az archaikus, magyar, öröklés útján elnyerhető és megkapható értékeket szóaltatják meg a szó mágikus eszközével és erejével. Bábszínházunk játszóházi programjában, szellemi vállalkásában a mesemondás teljességgel jelen van. A találkozások viszont szükségesek!

Össze kell tudjuk gyűjteni esszenciáinkat, lelki - szellemi örökségünket, a mesélés erejével hirdethető egyetemességet és magyarságunk kozmikus nagyságát!

Programunk azzal válik teljessé, hogy a meghívott mesemondó három különböző életkornak mesélne, külön - külön. Délelőtt óvodásoknak, délután kisiskolásoknak, koraeste pedig középiskolásoknak és a náluk idősebbeknek, felső korhatár nélkül.

Ezen a kora esti találkozón viszont már egy kutató, tudós ember is jelen lesz, aki az „előadást” végighallgatva, az adott témában segítene a titkokat, tanokat megérteni. Ők ketten fejtenék meg minden egyes alkalommal egy - egy fontos mesei „valóságot”, tartalmat, szimbólumot, szellemi üzenetet.

Játzóik és kutatók – beszélgetések az apáról fiúra szálló, napjainkra már - már teljesen elhalt szellemi utakról - ez lenne legfőbb célunk. Mesélők, kutatók, mesét szeretőik találkozója lesz minden alkalom, ígérjük.

Első vendégünk Rozsnyóról Badin Ádám. A palóc földi mesemondók örökségét hozza el nekünk Ádám. Ezt írja magáról: „Rozsnyóról jövök. Mesterségem címere: mesemondó. A világnak sok - sok táját bejártam, míg újra hazajutottam. Számos mesterséget tanultam és próbáltam, de palóc népem soha el nem felejtettem.

Örök erőforrás maradt számomra. Hazatérve visszataláltam oda, ahonnan elindultam: a népmesék világába. Ezt szeretném most megnyitni mindenki számára.”

Badin Ádám és *Meseszínházában* minden alkotótársa azt vallja, hogy „meséinknek se szeri se száma, és mind belefér a meseládába”. Sokat utaznak, gyűjtenek. Ahova csak eljutnak, keresik a meséket, amiket eddig még nem ismertek. Természetesen minden meséjük úgy kezdődik, hogy: „Hol vót, hol nem vót, az Óperenciás tengeren innen, de az Üveghegyen túl, valahol Gömörország közepében élt egy ...”

S mit hallhattok Ádámától? A *Jubfia Jankó* című palóc mesét, melyet feleségével mesél el nekünk.

A **családi hétvégék** is rejtenek Számotokra újdonságot. Arra gondoltunk ugyanis, hogy biztos lenne kedvetek egyszer - egyszer barátaitokkal, születekkel vasárnaponként bábszínházi előadás vagy kézműves jellegű bábkészítés után táncolni, mulatságban részt venni. Éppen ezért próbáljuk ki egy - egy hétvégén a táncot is.

Hogyan gondoltuk, milyen formában, mikor? Figyeljétek a kirakatainkat, kérdezősködjétek a bábszínház információsainál, vagy személyesen tőlünk, a játszóházas lányoktól, mivel még most tervezgetjük a közös táncolási lehetőségeket.

Gyertek el minél többször és többen játékaikra!

Láposi Terka

Gyöngykegyelő

Kedves Apróbbak!

A nyár elején azt ígértük, hogy szeptembertől találkozunk mindenkivel, aki már színházba járó lett, és azokkal is, akik most kezdenek majd velünk ismerkedni. Hát eljött az ideje, hogy jelentkezünk egymásnál! Igen, várjuk híreiteket, telefonjaitokat, kérdéseiteket, hiszen elkezdődött az új évadunk.

Szeptember 28-án lesz az első olyan foglalkozásunk, amit Nektek ajánlunk. Októbertől pedig szinte minden héten egy vagy két játékunk Nektek szól majd. Gyertek, mert nagyon készülünk a találkozásokra! A játszóház termében több mindent megújítunk, átfestünk, átalakítunk, hogy még színesebb és hangulatosabb legyen, mire jöttök. Próbáltuk úgy összeállítani

a Nektek szánt napjainkat, hogy minden foglalkoztatási formából, játékból, táncból választhassatok magatoknak. Így jókat tudunk majd mulatozni, mesélni, rajzolni, zenét hallgatni, árnyékokat keresni, bábozni.

Várunk Benneteket minden színházi alkalomra!

Kedves Nagybacsák, Felnőttek!

Elkezdődött új évadunk! Szeretettel várunk Benneteket gyermekeitekkel együtt! Küldjük a Nektek szóló napjaink kalendáriumát, választhatok kedvetekre valót!

A mielőbbi vizontlátásra!

Láposi Terka

Kalendárium

SZEPTEMBER

28. csütörtök KÉZMŰVES
10.00 és 14.00 óra bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

OKTÓBER

6. péntek DRAMATIKUS
10.00 és 14.00 óra JÁTÉK

Mátyás mesék, avagy Matyi királlyá lesz
Mi módon és hányféleképpen beszélnek Matyás királlyá választását? Ezt meséljük el!

10. kedd KÉZMŰVES
10.00 és 14.00 óra bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

16. hétfő TÁNCHÁZ
10 óra gyermekjátékok

„Ki mint vet, úgy arat”
- szüreti kifsarsang gyermekjátékai

25. szerda DRAMATIKUS
10.00 és 14.00 óra JÁTÉK

A Hegedüs Ember története

27. péntek KÉZMŰVES
10.00 óra bábkészítés

„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”
A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

Soroló

SZEPTEMBER

azaz SZENT MIHÁLY havának játszóházi programja

17. vasárnap
10.00 és 14.00 óra

CSALÁDI HÉTVÉGE
kézműves-bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

18. hétfő
10 óra

TÁNCHÁZ
gyermekjátékok

„Ki mint vet, úgy arat”
- szüreti kifsarsang gyermekjátékai

19. kedd
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

20. szerda
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

21. csütörtök
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS
JÁTÉK

A Hegedűs Ember története
„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”

25. hétfő
10.00 és 14.00 óra

TÁNCHÁZ
gyermekjátékok

„Ki mint vet, úgy arat”
- szüreti kifsarsang gyermekjátékai

27. szerda
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS
JÁTÉK

A Hegedűs Ember története
„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”

28. csütörtök
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés
Sajátos nevelési igényű
gyermekek számára

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

29. péntek
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS
JÁTÉK

Mátyás mesék, avagy Matyi királlyá lesz
Mi módon és hányféleképpen beszélük
Mátyás királlyá választását? Ezt meséljük el!

OKTÓBER

azaz *MINDENSZENTEK* havának
játsszóházi programja

1. vasárnap

10.00 óra

CSALÁDI HÉTVÉGE

Dramatikus játék

2. hétfő

10.00 és 14.00 óra

TÁNCHÁZ

gyermekjátékok

3. kedd

10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES

bábkészítés

4. szerda

10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES

bábkészítés

5. csütörtök

10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS

JÁTÉK

6. péntek

10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS

JÁTÉK

Sajátos nevelési igényű
gyermekek számára

9. hétfő

10.00 és 14.00 óra

VENDÉG MŰVÉSZEK

JÁTÉKA

10. kedd

10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES

bábkészítés

Sajátos nevelési igényű
gyermekek számára

11. szerda

10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES

bábkészítés

12. csütörtök

10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS

JÁTÉK

16. hétfő

10.00 és 14.00 óra

TÁNCHÁZ

gyermekjátékok

Sajátos nevelési igényű
gyermekek számára

A Hegedűs Ember története

„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”

„Ki mint vet, úgy arat”

- szüreti kifsarsang gyermekjátékai

A fortélyos lány című magyar népmese
lánykájának elkészítése és a házi színpad
megtervezése

A fortélyos lány című magyar népmese
lánykájának elkészítése és a házi színpad
megtervezése

Mátyás mesék, avagy Matyi királlyá lesz

Mi módon és hányféleképpen beszélük
Mátyás királlyá választását? Ezt meséljük el!

Mátyás mesék, avagy Matyi királlyá lesz

Mi módon és hányféleképpen beszélük
Mátyás királlyá választását? Ezt meséljük el!

Juh fia Jankó

Badin Ádám (Rozsnyó)

A fortélyos lány című magyar népmese
lánykájának elkészítése és a házi színpad
megtervezése

A fortélyos lány című magyar népmese
lánykájának elkészítése és a házi színpad
megtervezése

Mátyás mesék, avagy Matyi királlyá lesz

Mi módon és hányféleképpen beszélük
Mátyás királlyá választását? Ezt meséljük el!

„Ki mint vet, úgy arat”

- szüreti kifsarsang gyermekjátékai

17. kedd
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

18. szerda
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

19. csütörtök
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS JÁTÉK

Mátyás, a furfangos

Igazságos és bölcs királyunk szerette a tréfát és vígságot, ezekből idézzünk meg néhányat

22. vasárnap
10.00

CSALÁDI HÉTVEGE
kézműves bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

24. kedd
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

17. kedd
10.00 és 14.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

25. szerda
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS JÁTÉK
Sajátos nevelési igényű gyermekek számára

A Hegedűs Ember története

„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”

26. csütörtök
10.00 és 14.00 óra

DRAMATIKUS JÁTÉK

A Hegedűs Ember története

„Volt egyszer egy ország: Vidámság Földje...”

27. péntek
10.00 óra

KÉZMŰVES
bábkészítés
Sajátos nevelési igényű gyermekek számára

A fortélyos lány című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

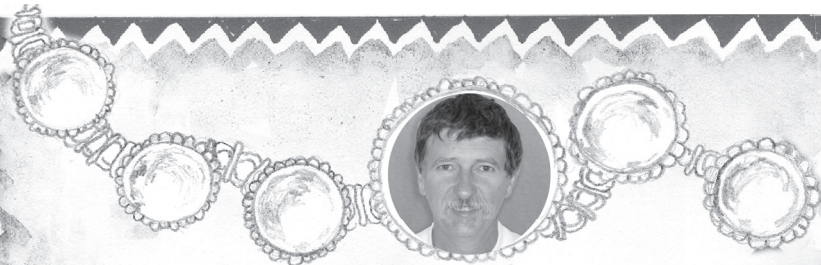
29. vasárnap
10.00

CSALÁDI HÉTVEGE
Dramatikus játék

Mátyás, a furfangos

Igazságos és bölcs királyunk szerette a tréfát és vígságot, ezekből idézzünk meg néhányat

Mi a csoda? „Kaláris”? Igen, igen - gyöngyfüzér, kicsi üveggömbök vagy gyöngyök egymás után szépen szalagra fűzve. Mi most nem gyöngyből, hanem mesékből fűztünk Nektek láncot. Minden egyes láncszemet más - más bábos választott: a nekik legkedvesebbet adják a lánchoz a Vojtina Bábszínház játékosai, és azt is elárulják, miért épp ez a mese az ajándékuk Számotokra.

Amikor Melinda (az újságunk főszerkesztője) megkért, hogy írjak már egy pár sort a kedvenc mesémről, nagyon könnyűnek tűnt a feladat, mert rengeteg mesét olvastam, és nagyon szeretem a meséket. Aztán ahogy közeledett a cikk leadásának határideje, úgy tűnt egyre nehezebbnek ez a választás. Ugyanis ha Nektek írom ezt a cikket, akkor arra az élményre kellene visszaemlékezniem, amikor én is olyan idős voltam, mint Ti. Sehogyan sem akartak előjönni azok a mesék, amiket akkoriban hallottam, olvastam. Csak a felnőttként olvasott mesékre emlékeztem. Most mit tegyek? Aztán gondoltam egyet és felmentem a Bence (ő a legkisebb fiunk) szobájába, és a polcáról levettem a régi mesekönyveimet. S láss csodát, mihelyt megpillantottam a borítójukat, azonnal előjöttek a könyvben szereplő történetek! Itt az Andersen-könyv, s már látom a *Gyufaárus kislányt* és a *Rendítetetlen ólomkatonát*. Nagyon szép mesék, de olyan szomorúak. . .

És miről írtak a Grimm testvérek? Hát persze! *Hamupipókérről*. Ez is nagyon szép mese, de ez meg olyan kegyetlen. Emlékeztek, hogyan bánnak a mostohanővérei és a mostohaanyja Hamupipókével? Jújj!

Ez a gyönyörű, régi könyv meg az *Ezeregy-éjszaka meséi*! Milyen szép képek vannak

benne! Az *Alibaba és a negyven rablót* diafilmen is mennyit néztük... Kicsit féltém a rablóktól.

Illyés Gyula: *Hetvenbét magyar népmese*... Az *Erős Jánosból* és a *Csupabáj, Málészáj meg Nyakiglárból* bábdarabot is készítettünk, amikor már felnőttek lettünk. És itt van a rengeteg

Benedek Elek- könyv: *A világszép nádszálkisasszony, A vitéz szabólegény, A táltos kecske* ... és még hosszan sorolhatnám, de ideje lenne kiválasztani azt a kedvenc mesét! Itt is van! Hogy nem gondoltam eddig rá? Hiszen ez az a mese, amelyik gyermek- és felnőttkoromnak is meghatározó meséje lett: *A szépenzengő pelikánmadár*. Olvassátok el, biztos vagyok benne, hogy Nektek is tetszik majd! S ha valóban megszeretitek, akkor gyertek el hozzánk jövő tavasszal, mert Pap Gábor rendezésében egy nagyon szép bábjátékot láthattok a Bábszínház bejárata fölött fészkelő pelikánmadárról!

Szabó Tibor

Benedek Elek: *A pelikánmadár*

Hol, volt, hol nem volt, hetedhét országon túl, az Óperenciás-tengeren innét, volt egyszer egy öreg király. Ennek a királynak egyik szeme mindig sírt, a másik meg nevetett. Csudálkoztak a népek, hogy ugyan mért nem nevet a királynak mind a két szeme, hiszen olyan szépséges szép lánya van, amelyen nem volt több kerek e földön; mi búja, baja lehet, hiszen ahány valamire való királyfi volt a világon, mind megfordult az udvarában, epekedett a királykisasszonyért, válogathatott bennük. De csudálkozott ezen a királykisasszony is, s egyszer aztán megkérdezte az apját:

- Édesapám, mi az oka, hogy az egyik szeme mindig sír, s a másik meg nevet. Mondotta a király:

- Sokan kértezték ezt, édes leányom, de még senkinek meg nem mondtam, minek mondtam volna, úgys tudom, hogy hiába mondanám.

- Ó, lelke apám, mondja meg nekem, legalább segíték búsulni!

Addig kérte, s olyan szépen kérte, hogy megmondotta az öreg király:

- Azért sír az egyik szemem, mert volt nekem ifjú koromban egy szépen zengő pelikánmadaram, ha annak az énekét hallottam, elfeledtem minden bűmat, bajomat. Ezt a madarat valaki ellopta, s ámbátor bejártam utána az egész világot, meg nem találtam. Azóta sír az egyik szemem. A másik azért nevet, mert világjáró utamban sok szép leányt láttam, de hozzád hasonlatos szépet nem!

Azt mondta erre a királykisasszony:

- Bizony, ha nem látott, édes

apámuram, nem is megyek addig férjhez, míg a pelikánmadár elé nem kerül! Amely királyfi azt akarja, hogy a felesége legyen, induljon a pelikánmadár után, s anélkül ne is kerüljön a szemem elé.

Eleget mondta az öreg király, hogy az hiábavaló kívánság, meg se próbálja, mert vénleány marad: a királykisasszony kihirdette ország-világ előtt, hogy annak lesz a felesége, ki a szépen zengő pelikánmadarat visszahozza.

Bezzeg elindultak százan is, de indulhattak ezeren is, egy-két országot bejártak, azzal megfordultak, mert hírt nyomat sem találták a pelikánmadárnak.

- Látod, lányom, látod - mondotta a király, hiábavaló a kívánságod!

Bizony mondom, hogy vénleány maradsz.

De beszélhetett neki, azt mondta a királykisasszony:

- Akár hiábavaló, akár nem, amit fogadtam, amellelt maradok.

De már erre az öreg királynak mind a két szeme sírni kezdett. Hej, mért is szólt a leányának a pelikánmadárról!

Hanem hogy szavamat s mondásomat össze ne zavarjam, volt a király udvarában

egy kicsi nemeslegény, s ez, hogy látta s hallotta, mi nagy szomorúság van a palotában, mit gondolt, mit nem, hamuban sült pogácsát süttetett a szakácsnéval, s azzal azt sem mondta senkinek, hová, merre; csak elindult torony irányába. Kimegy a városból, megy, mendegél az úton egy darabig, aztán letér az útról; nekivág az erdőnek, s hát amint a szélire ér, elejibe áll egy öreg koldus, s kenyeret kér tőle Isten nevében.

Jó szível - mondta a kicsi nemeslegény-, s benyúlt a kebelébe, kivette onnan a hamuban sült pogácsát, s felét a koldusnak adta.

- No, te kicsi nemeslegény - mondotta az öreg koldus -, adj hálát az Istennek, hogy nem sajnáltad tőlem a pogácsát. Tudom én, mi útra indultál. Sok királyfi vágatott el itt aranyszörű paripán, kértem is -, mindeniktől Isten nevében, de rám sem hallgattak, nagy büszkén továbbvágattak. No, de vissza is jöttek szégyenszemre, a pelikánmadár nélkül. Hát jótétel helyébe jót várj, fiam. Hallgass ide. Az a pelikánmadár túl van az Óperenciás-tengeren, s ha három ember életét összetennéd, még akkor sem érnél oda gyalogszerrel, de még lóval sem, akármilyenel. Olyan ló kell oda, amelyik sárkány tejet szopott. Eredj keresztül ezen az erdőn, aztán menj tovább, még egy erdőn keresztül, annak

a szélén lakik egy vén boszorkány, állj be hozzá szolgálatba. Három nap az esztendő, de még ember fia ki nem töltötte azt a három napot, mert két lovat kell őrizni, s az a két ló a boszorkány két leánya. Egyszer a föld alá, másszor a tenger alá bújnak ez a két ló, de még a fellegekbe is, s csak akkor kerülnek haza, mikor a három nap kitel. Az ám, csakhogy akkor már jöhetnek, mert a vén boszorkány karóba húzatja a fejedet. No de ne búsulj te, fiam. Nesze, adok egy sípot. Ennek a sípnak három lika van: Ha az elsőt megfuvintod, eléjő a szúnyogok királya; ha a másodikat, a halaké; ha a harmadikat, az egerek királya. Ezek elékerítik a lovakat, akárhová bújnak. Mikor az esztendő kitelik, a vén boszorkány ajánl neked minden szépet, drágát, de te ne láss, ne hallj, akármit mutat, akármit beszél, csak kérd azt a csikót, melyik a ganédombon két ölnyire el vagon ásva, s amely félig el is vagon rothadva, Ezt a csikót ásd ki, vedd a nyakad közé, s vigyed, meg se állj, míg a falu hídjához nem érsz, ott állj be a híd alá, mosd meg jól a csikót. A többi a te dolgod.

Megköszöni a kicsi nemeslegény a sípot s a jó tanácsot, elbúcsúzik az öregembertől, s mire esteledett, alkonyodott, keresztülment a két erdőn, ment egyenest a vén boszorkányhoz. Köszön illendőképpen, a boszorkány fogadja, leülteti.

- Mi jóban jársz, fiam?

- Szolgálatot keresek, öreganyám.

- Jól van, fiam, szerencsés órában jöttél. Nálam három nap az esztendő, s csak két lovat kell őriznod. De úgy őrizd, hogy ha elveszíted, karóba kerül a fejed.

- Nem bánom én, öreganyám, csak adja kezemre a lovakat.

- Hiszen csak várj - mormogott magában a vén boszorkány -, majd megbánod!

Asztalhoz ültette a legényt, adott neki jó vacsorát, bort is elegendőt, de a borba álomitalt csepegtetett.

Vacsora után kimentek az istállóba, ott a legénynek kezére adta a lovakat, de ugyancsak lelkére kötötte, hogy a selyemrétre menjen velük, s reggelre jöjjön haza.

A kicsi nemeslegény hamarosan felkantározta a lovakat, az egyikre felült, s úgy ment ki a selyemrétre. Ott eleresztette, s leheveredett a puha selyemfűbe, el is aludt mindjárt. A nap a hasára sütött, akkor ébredt fel. Dörzsöli a szemét, néz erre-arra, mindenfelé, de nézhetett, híre-nyoma sem volt a lovaknak.

No, ha nem, belefűjt a síp első likába, s hát abban a pillanatban ott termett a szúnyogok királya.

- Mit parancsolsz, édes gazdám?

- Azt, hogy keresd meg a lovaimat.

- Hiszen ha a levegőben vannak, ne félj, visszahozom!

Azzal a szúnyogok királya elröpült, összecsóditte mind ami szúnyog volt a világon, s hát egy óra sem telt belé, leszáll a selyemrétre két griffmadár. A kicsi nemeslegény a kantárral fejbevágta a griffmadarakat, s azok abban a pillanatban lóvá változtak. Egyszeribe felkantározta őket, s hazavágtatott velük, hogy csak úgy szakadt le a hab róluk.

Isolygott-pisolygott a vén boszorkány, amikor meglátta a legényt, dicsérte is erősen, étellel-itallal jól megtraktálta, de míg a legény evett-ivott, kiment az istállóba, s lapát nyéllel úgy eldögönyözte a lovakat, hogy elterültek a hídláson.

Estig nem kellett a rétre menni; akkor megint jó vacsorát adott a vén boszorkány a legénynek, de most már annyi álomitalt csepegtetett a borába, hogy még ki sem ért

a rétre, lefordult a ló hátáról, s reggelig aludt, mint a fekete föld. Bezzeg hogy volt ló, nincs ló. De ezen nem búsult a legény, belefűjt a síp második likába, s csak ott termett előtte a halak királya.

Mondja a legény, hogy mi baj.

- Ne búsulj, ha az én országomba tévedtek, elékerítem - mondotta a halak királya. S hát csakugyan egy óra sem telt belé, egy nagy csukát vetettek ki a selyemrétre. Ennek a csukának a hasát a halak királya felhasította a kardhállal, s ím, két aranyhalacska fordult ki belőle. Ezt a két aranyhalacskát meglegyintette a legény a kantárral, s lóvá változott mind a kettő.

Hazavágtat a legény, isolyog-pisolyog a boszorkány, dicséri, de úgy, hogy majd lesuvad a legény arcáról a bőr a nagy dicséretől, hanem míg a legény délebedelt, kiment a boszorkány az istállóba, s addig verte a lovakat, míg a hídláson el nem nyúltak.

Harmadik este még több álomitalt vegyített a legény borába, s hogy jobban aludjék, még három bagoly tollal töltött párnát is adott neki...

A mese itt még nem ér véget. Hogy mi történt ezután, azt a következő számunkban olvashatjátok...

Hetednapi játékok

Vasárnapi előadások

Szeptember

3. 10.00	színházterem
10. 10.00	színházterem
17. 10.00	színházterem
24. 10.00	színházterem

A három kismalac és a farkas
Brémai muzsikuskok
Nyakigláb, Csupaháj, Málészáj
a Láda fia Bábszínház vendégjátéka
Álomjáró testvérek
BEMUTATÓ

Október

1. 10.00	színházterem
8. 10.00	színházterem
15. 10.00	színházterem
22. 10.00	színházterem
29. 10.00	színházterem

Álomjáró testvérek
Álomjáró testvérek
Brémai muzsikuskok
A három kismalac és a farkas
Vitéz Kukoricza János históriája

Családi hétvégek

Szeptember

17. 10.00 óra	CSALÁDI HÉTVEGE Kézműves-bábkészítés
------------------	---

A **fortélyos lány** című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

Október

22. 10.00 óra	CSALÁDI HÉTVEGE Kézműves-bábkészítés
------------------	---

A **fortélyos lány** című magyar népmese lánykájának elkészítése és a házi színpad megtervezése

29. 10.00 óra	CSALÁDI HÉTVEGE dramatikus játék
------------------	-------------------------------------

Mátyás, a furfangos
Igazságos és bölcs királyunk szerette a tréfát és vígságot, ezekből idézünk néhányat

BÁBOS *házi* REND

**A Vojtina Bábszínház
nyitvatartási rendje:**

A pénztár nyitvatartása:
hétfő-péntek: 9-12.30 óráig
és 13-18 óráig
szombat: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

Az információ nyitvatartása:
hétfő-péntek: 8-18 óráig
szombat: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

A kiállítás megtekinthető:
hétfő-péntek: 9-18 óráig
szombat: 9-13 óráig
vasárnap: 9-12 óráig

A 2006/2007-es évad bérlet- és jegyárai
2006. szeptember 1-től:

Gyermekelőadás:	800.- Ft/fő
Játszóházi foglalkozás:	650.- Ft/fő
Felnőttelőadás:	1000.- Ft/fő
Gyermekelőadásra szóló bérlet:	2200.- Ft/fő

Az előadásokra és a családi játszóházakra jegyek válthatók a színház
jegypénztárában (4026 Debrecen, Kálvin tér 13.), telefonon elővételben is (418-160).

A vasárnapra lefoglalt jegyeket szombaton 13 óráig lehet átvenni
a színház jegypénztárában.

A hétköznapi játszóházi foglalkozásokra
szervezett csoportok jelentkezését várjuk.

A hétköznapi bábszínházi előadásokra
jegyek is válthatók a színház jegypénztárában.

A színház a műsorváltoztatás jogát fenntartja!

Bábosházi

figyelő

A Vojtina Bábszínház kéthavonta megjelenő
ingyenes kedvcsináló kiadványa

Felelős kiadó: Asbóth Anikó igazgató

Főszerkesztő: Papp Melinda

A szerkesztőbizottság tagjai: Asbóth Anikó, Láposi Terka,
Verdes Viktória

Tördelőszerkesztő: Szoták László

Grafika: Kovács Lajos

Nyomda: Bogáti Nyomda Kft.

Drótposta: vojtina@vojtinababszinhaz.hu

Világháló: www.vojtinababszinhaz.hu